

Şevket Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.11.2015

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

8 Mart 2002

Sapla saman birbirine karıştı
Emekçiyle sömürücü buluştu
Oynadı zıpladı eğlendi coştı
8 Martı kutluyorlar bakınız

Neyi kutluyorlar, kutlanılan ne?
Elinde bir çiçek gidiyor anne
Eve kabul edilmiyor babaanne
8 Martı kutluyorlar bakınız

Tepeden tırnağa makyaj yapıldı
Ela göze siyah sürme çekildi
Sokata pazarda kadın satıldı
8 Martı kutluyorlar bakınız.

Unutturmak isteniyor değerler
Eşeğe vurulmuş gemler eğerler
Günde altı öğün kadın dövenler
8 Martı kutluyorlar bakınız

Emekçi kadına yakışmaz bunlar
Duyarsız kalana çalıyor çanlar
Bilinçsiz, duygusuz yaşatılanlar
8 Martı kutluyorlar bakınız

Coşkun diyor saptırıldı konular
Nerde yaşananlar nerde anılar
Mazlumla kol kola girmiş caniler
8 Martı kutluyorlar bakınız.

08.03.2002-İçerenköy

Şevket Coşkun

Adam Gibi Yaşamak

ADAM GİBİ YAŞAMAK

Yaşadın mı
Adam gibi yaşayacaksın
Öyle bir yaşayacaksın ki
Sadece dertlerini değil
Mutluluğunu da paylaşacaksın

Öyle bir yaşayacaksın ki
Yetmişinde bile
Çevreni aydınlatıp
Umudu yaşatacaksın

Öyle bir yaşayacaksın ki
Yeşerdikçe umutların
Sen bile şaşacaksın.

Öyle bir yaşayacaksın ki
Güçlünün yanında değil
Güçsüzün yanında olup
Haksızlıklara karşı savaşıcaksın.

Ve bir gün vakti erişip
Göçtüğünde dünyadan
Sen toprağa karıştığında
Sen olmasan bile
Eserlerinle yaşayacaksın.

Servet Coşkun-
Sancaktepe-27,02,2012

Şevket Coşkun

Ah Bunlar Ahhh...

Bir türlü alışmadı; kanata, azara
Şatmak için çıkarmış onurunu pazara
Öyle bir hırsı var ki; tutsan kesmez hızara
Allah'ım böylesini getirmesin nazara!

Korsan kitaplar basar zara verir yazara
Dindar görünür ama imanı mumla ara
Eli cebine gitmez çok sıcak tutar para
Sanki o paraları götürecek mezara

İyileşmez bir türlü açtığı derin yara
Tavşanlara kaç diyor tut diyor tazılara
Hep dü şeşi atıyor hile yaparak zara
Bunların ipliğini çıkarmalı pazara

Böyle buradan bakınca hoş görünmez manzara
Aman elini verme, kolun girer zarara
Bir davul sesi duysa hemen oynar tamzara
Müzikten pek anlamaz, ahkam keser cazlara

Şevket Coşkun

Ali Dayı

Ali dayı, Ali dayı
Biraz daha vur kazmayı
Biraz daha derine
Kömür çıksın beylerine
Çok kömür beylerine

Hava azmış
Güneş yokmuş
Kap karanlıkmış dünyanın
Takma bunu Ali dayı
Kazılacak kömür varya
Vereceğin ömür varya
Doğursun yeni işçiler
Evde bekler karın varya

Haydi indir kazmaları
Biraz daha derine
Kömür çıksın beylerine
Çok kömür beylerine

Sen bir maden işçisisin
Güneş senin neyine
Ocaklarda kömür varya
Vereceğin ömür varya
Hayat senin neyine

Düşündün mü Ali dayı
Yere akan terini
Birleşmeyip susar isen
Onlar çizer kaderini
Sen ölsende farketmez ki
Doldururlar yerini

Bunca işsiz insan varken
Ocaklarda kömür varken
Verilecek ömür varken
Onlar için farketmez ki
Ali dayı, Ali dayı
Dışarıda sabah oldu
Uyan artık Ali dayı.

19 Mayıs 2005-İçerenköy-İstanbul

Şevket Coşkun

Alo Almanya- (Anlatsana)

Sen
Bir bilsen
Nasıl yalnız hissediyordum kendimi.
Gecelerimin tanığı
Güzel insan..
Ama Şimdi
Bir gülüşün bile
Renklendiriyor gecemi
Taç oluyor beklenen sabaha.
Sahi nerelerdeydin
Bunca yıldır
Anlatsana

2008-İçerenköy

Şevket Coşkun

Anasızlık Sancısı Yaşadığım

ANASIZLIK SANCISI YAŞADIĞIM...

Evim dar geliyor bana
Sığmıyorum odalarına
Yetmiyor oniki kişilik masam
Dar geliyor banyomun küveti
Ellerim sığmıyor lavaboya
Terlikler olmuyor ayağıma
Pjamalarımın içine sığmıyor bedenim
Beynim zonkluyor kafatasımda
Lambalar ısıtmıyor
Isıtmıyor kaloriferler
Gelmiyor uykum
Islık çalmak istiyorum
Dudaklarım kavuşmuyor
Ağlamak istiyorum
Gözyaşlarım kurumuş
Gülmeyi unutmuş gözbebeklerim
Burnuma kötü koku geliyor
Ağzım kurumuş durumda
Akciğerlerim yetersiz geliyor
Nefes alamıyorum.
Of anam offfff
Senin sıcaklığını ararken
Kendimden utanıyorum

İçerenköy-03.01.2009-Saat 01 52

Şevket Coşkun

Anneler Günü Sensiz

ANNELER GÜNÜ SENSİZ

Kasım ayı aldın benim anamı
Geldi Mayıs ayı
Şimdi ben kime çiçek verip
Elini öpeceğim
İlk defa bu gün
Anneler gününde sensiz
Şana getirdiğim çiçekleri
Üzerine serpip
Elin yerine
Toprağından öpeceğim.

Servet Coşkun- 12 Mayıs 2012

Şevket Coşkun

Anneme Sevgilerimle

Annenin değerin bil be ocuğum
Üüzaltmışbeş gün bil kana kana
Başka hiçbir şeyde yoktur ki tadı
Annenden bu tadı al be ocuğum

Öyle bir korurdu seni bir bilsen
Gözleri parlardı azıcık gülsen
Çiğeri yanardı sen az üzülse
Unutma geçmişini bil be ocuğum

Uyutmadın onu uykusuz kaldı
Sen açken yemedi kendin tok sandı
Rüyasında gördü seni uyandı
Nankör olma bunu bil be ocuğum

Senin orda yalnız yaşayan anan
Yedi yerden ayrı ciğeri yanan
Acep var mı bu durumdan utanan
Bari bu gün olsun bil be ocuğum.

05.05.2009-SANCAKTEPE

Şevket Coşkun

Aşık Veysel'e Saygıyla

Gözleri görmeden şiirler yazdı
Hayata küsmedi, yılmadı Veysel
Şiirleri dilden dillere gezdi
Beden gitti ruhu gitmedi Veysel

Şarkışla ilçesi Sivrialan köyü
Şazına bakarsan beraber boyu
Saray bildi oturduğu konduyu
Bir gün olsun gurur etmedi Veysel

Şeytanı çıkardı sazın telinden
Çıraklar yürüdü onun yolundan
Konuştukça bal akardı dilinden
Bir kötü kelamı etmedi Veysel

Beste oldu ozanların sazında
Güfte oldu aşıkların nazında
Güller açtı baharında yazında
Hiçbir gün dostunu satmadı Veysel

Toprağı dost bildi sarıldı ona
Çiçek yetiştirdi; arılar kona
Yetmişüç yılında yaklaştı sona
Dünyalık yükünü tutmadı Veysel

Şevket Coşkun
Sancaktepe- 12.05.2009

Şevket Coşkun

At Hırsızları

Aklı kurşuna dizdiler
Taçlandırdılar akılsızları
Kıs kıs gülmeye başladılar
Alay edercesine
At hırsızları...

Şevket Coşkun -20 Aralık2007-Sahilköy

Şevket Coşkun

At İzi İt İzi!

At izi karışmış itin izine
Şaştık inanalım kimin sözüne
O kadar pişkinler o kadar rahat
Nasıl bakıyorlar halkın yüzüne

Țersine zorluyor ki dünya dönsün
Üflüyor güneşi nefesle sönsün
Dışardan bakanlar çok dürüst sansın
Sahte şahit bulmuş yalan sözüne

Bir elinde tesbih birinde tetik
Hamle zamanları oldukça atik
Tüfek icat oldu kalmadı mertlik
Akıl ermez baharına yazına

Tezeneyi almış vurur tellerle
Halkı salmış inansınlar fallara
Kuşlar bile konmaz kuru dallara
Ses çıkmıyor ağacı ne sazı ne

Sanıyorum Coşkun kafayı yedi
Mart gelmeden nerden çıktı bu kedi
Kim çaldı, kim gördü kim alıp yedi
Kimse yanaşmıyor gelip çözüme

Şevket Coşkun-Sarıgazi-İstanbul
16.01.2009

Şevket Coşkun

Ayak-Baş

Önce başlar ayaklar
Sonra coplar dayaklar
Büyükleme Er Doğmuş
Sana kalmaz sokaklar

Şevket Coşkun

Baba

Baba bana top al

Dedi

Aldı baba...

Baba bana kalem

Bana defter

Bana önlük

Bana silgi

Bana fülüt al

Dedi

Aldı baba...

Gün geçtikçe

Alınacaklar çoğaldı

Baba bunaldı

Ortaokuldaki

Havuz problemini hatırladı:

Şu kadar hacimli havuza

Saatte şu kadar

Su akarsa musluktan

Saatte şu kadarda

Su boşalırsa havuzdan

Ne kadar zamanda

Dolar tamamı?

Baba akan musluk gibi

Akıyor akıyor

Akıyor.

Dolacağı yok havuzun

Boşalanı daha fazla...

Yıllar yılı aktı baba

Hep akmaktan bıktı baba

Baktı geçen ömrüne

Kalan ömründe

Kalan gidenin dörtte biri

Giden kalanın dörtte üçü

Onbir yaşında ayrılmıştı

Baba babasından

Anasından

Tarlasından.

Yeter dedi baba

Ben benim ben

Bende yaşamalıyım bende

Tükenmeden ömür

Özgürce dolaşmalı

Kanım bedende.

Birileri kızdı babanın isyanına

Düşündüler

Kim bastı

Babanın damarına

Neden aradılar

Suçlu aradılar
Süren saltanatlarının sarsılmasına
Ama
Babanın da etten yapılı
Kemikten oluşmuş
Bir beyin taşıyan
Bir birey olduğunu
Bir insan olduğunu
Kavramadılar
İnanmadılar...

Baba
Artık sığmıyor
Kalıba
Kaba
Akıllandı galiba...
Şevket Coşkun
29/06/2002

Şevket Coşkun

Bekliyordum

Geçti yıllar, mevsimler aylar
Ayazda bekleyen gece bekçisinin
İlkbaharı beklemesi gibi
Bekledim seni.

Temmuz sığağında tarlada çalışan
Bir ırgatın gölge araması gibi
Aradım seni.

Sana kavuşmamın
En imkansız olduğı zamanlarda
Hayalini misafir edip
Ağırladım seni.

Sulanmazsa domatesler kurur demişlerdi
Kuyudan su çektim de
Kurutmadım seni.

"Gözden ırak olanlar,
Gönülden de olurmuş" derler ya
Diyenleri yanılttım
Unutmadım seni.

Karadeniz'in kumlarından söküp
Bahçeme diktiğın
Çiçeğı sularken
Kokladım seni.

En uzun süren ayrılıkların da
Biliyordum bir gün biteceğini
Bitti şimdi ayrılığın birazı
Öptüm seni.

Şevket Coşkun
28/07/2001-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Ben bu Leyla'ya Mecnun Olmaz mıyım?

Dedim yanağında bir gül açmış
Dedi:ben
Dedim insan güzelliği nerden anlaşılır
Dedi: ten
Dedim ya sigara yada ben
Attı çantasındaki yarım paketi
Dedi:sen
Ben bu leylaya mecnun olmaz mıyım
Dedim ben.

Şevket Coşkun

Bırak Hayal Kalsın

Kedi ciğere yetişemedi
Dedi: mundar
Ciğer hayal oldu gönlünde
Yetişse ne olacaktı ki
Dışkı olacak dı barsaklarında

Şevket Coşkun

Bilmece

Seni Anlamak
Zor geliyor bana
Çözümü zor bir bilmece gibi
Bocalıyorum.

Bazen bir ışık gibi geçiyorsun önümden
Bazen arkamda gölge
Uzattıyorum elimi
Dokunamıyorum.

Koklamak istiyorum
Üzerine sabah ayazında cise düşmüş
Bir gül tomurcuğu gibi
Kıyamıyorum

Hayalini alıyorum karşıma
Ellerin avuçlarımda
Gözlerine bakıyorum
Doyamıyorum

Sözün kıyası
Nasıl bir şeysin ki
Sana kanamıyorum.

Şevket Coşkun-21.01.2002-İstanbul

Şevket Coşkun

Biografim

On yaşında düştüm gurbet ellere
Trikoya çırak verdiler beni
Boyum yetişmedi orda tezgaha
O hafta sonunda kovdular beni

Boya sandığını astım boynuma
Karşı koymak için kader oynuna
Kahverengi sandım sürdüm siyahı
Yırtık pabuç ile dövdüler beni

Oymacıya girdim zımpara yaptım
Bir iş buldum diye havamı attım
On günde elimin derisin yırttım
Ne yazık ordan da kovdular beni

Yağlı boya aldım sürdüm duvara
Sürdüğüm duvarlar oldu madara
Ne yazık sonunda kaldım avara
Orda da popoma vurdular benim

Eczaneye girdim ben çırak oldum
Oynadım zıpladım yerimi buldum
Artık bu dünyada çalışan kuldum
Sırtıma bir önlük verdiler benim

Gece okuyarak gündüz çalıştım
Bu kahpe düzene bende alıştım
Genç yaşımda siyasete karıştım
Yakın çevrelerim yerdiler beni

Yaş onbeş olmadan kavgaya girdim
Önce bilmediğim çok şeyi bildim
Karşı çıkmak için ben karar verdim
Çetin ceviz gibi kırdılar beni

Anlamadan geldim ondokuz yaşa
Evlilik oyununda ben geldim tuşa
Eskiden benmişim ağayla paşa
Şimdi gülünecek halime benim

Gece kondu yaptım oturmak için
Bir iş yeri açtım batırmak için
Okula başladım bitirmek için
Talihim gülmedi orda da benim

Oğlumla kızımınla öğrenci oldum
Kah okulda Kahta işte bulundum
Başaklarım yeşil iken kurudum
Düvenin altına serdiler beni

Yaş otuz dört okul bitti saldılar
Otuz beş yaşında asker aldılar

Gençler ile koşuşlara koydular
Elime G 3 ü verdiler benim.

Kırk yaşına geldim geriye baktım
Olur olmaz şeyi kafama taktım
Yolun yarısında hayattan bıktım
Karanlık duruyor gelecek benim

Çalışırım emekloldum boşuna
Karlar yağdı sakağıma başıma
Çocukluğum girer oldu düşüme
Gayrı renklenmiyor düşlerim benim

şevket biyografin hayli perişan
Dayanabilir mi senle yarışan
Bir ömür boyunca her gün çalışan
Tatilim olmadı bir türlü benim.

şevket Coşkun
İSTANBUL

şevket Coşkun

Biz-Siz-Onlar

Yangını
Benzinle söndüremez siziz
Diyoruz
Biz.

Yangını
Çıkarandan
Söndürmek için
Katkı beklemeyin
Siz.

Yangını
Söndürecek olsalardı
Tutuşturmazlardı
Onlar.

02.12.2008-; İçerenköy

Şevket Coşkun

Bu Kadın Kim?

Saçının bir teline değmedi erkek eli
Yürüdü mü mübarek, devirir seni yeli
Salı günü akıllı Perşembe günü deli
Anlatmayla anlanmaz, onla tanışmak gerek
* * * * *

Aynasız ruju sürer renkten renge bürünür
Yakından şöyle baksan bir acayip görünür
Bazen ataist olur bazen dine bürünür
Onu anlamak için beş on saniye yeter
* * * * *

Yaşı elli küsürdür gençliğiyle övünür
Kah ah çeker sızlanır dizlerini dövünür
Çok basit bir şey için haftalarca sevinir
Onu güldürmek için basit bir mizah yeter.

Şevket Coşkun
İstanbul-1998

Şevket Coşkun

Can Dostum Zümrüye'ye Yeni Yıl Hediým

Bir mum gibisin dostum
Işığın ve sıcaklığınla
Isıtıyor ve
Aydınlatıyorsun çevreni
Düşün bu ocağa düşeli beri

Onbeş yılı geçti
Merhaba diyeli
Ama sanıyorum birinci yılıydı
Ağlatmıştın beni.

Nalet olası para
Düşürmüştü beni dara
Çözüm ararken yalvar yakara
Sen girdin içeri ve
Beğenmedin bendeki beni...

Sebebini anlatmak istemedim
Sen ısrar edesiye dek
Ama gerçeği öğrenince
Çıkardın kolundaki dört bileziği
Tek, tek...

Ben o günden beri
Tam sigortalı saydım kendimi
Ne zaman başım gelse dara
Koşum sana
Senin gibi bir dosta sahibim
Ne mutlu bana.

Geçen yıllar katmerledi dostluğu
Yıllandıkça değerlenen şarap gibi
Bunu adım gibi biliyorum,
Ve ben bu yuvada
Sana sağlık ve
Mutlu yıllar diliyorum.

30/12/2004-Servet Coskun

Şevket Coşkun

Canım Annem

Okumayı sen öğrettin
Şimdi adım unutsan da
Gece uykusun hasrettin
Canım annem, melek annem

Gündüz ekin gece ekmek
Nere gitti bunca emek
Emeklerin boşmuş demek
Canım annem melek annem

Ellerin halı dokudu
Oğlun bununla okudu
Başka gelirin yok udu
Canım annem melek annem

Bişi yaptın bayramlarda
Yağlıda olsa yavanda
Bir tad vardı ayranlarda
Canım annem, melek annem

Ağladın belli etmedin
Mutluluk nedir tatmadın
Bir gece erken yatmadın
Canım annem melek annem

Servet sana kıyamıyor
Sıcığına doyamıyor
Çağırınca duyamıyor
Canım annem melek annem.

11.08.2009-SANCAKTEPE

Şevket Coşkun

Değişmedin Sen...

Okudun, okudun
Ne oldu ki okudun
Sen önceden de zaten
İçi kurtlu bokudun

Şevket Coşkun

Delolur...

Erimez dağların karı erimez
Erir ise bütün dünya göl olur
Kendi üretimin yapmazsan eğer
Ülken gider A.B.D. ye kul olur.

Düğmeye basınca dönmezse çarklar
İnsan arasından kalkmazsa farklar
Traktör alınıp verilse tanklar
Ülkemizin her tarafı gül olur

İnsanlara iş verirken çalışır
Hemde dünya ulusuyla yarışır
Emekçiler meydanlarda buluşur
"F" tipi "M" tipi yerle bir olur

Köylüne gidip de sahip çıkmazsan
Halkına yaklaşip elin sıkılmazsan
Terkedilmiş toprakları ekmezsen
Güzelim ovalar bir gün çöl olur

Niye çıksın köylü evinden dağa
Olmasaydı köyde azman bir ağa
Sola sırtın dönüp bakarsan sağa
Tabi solda kalan sana el olur.

Şevket diyor sakın kesme umudun
Deve ile yutsalarda hamudun
İyisini yiyor ayı armudun
İnsan biraz düşünürse del olur.

ŞevketCoşkun
13/04/2001-İstanbul

Şevket Coşkun

Deyon Deyon Duyamayon Tayyip Bey

DEYON DEYON, DUYAMAYON TAYYİP BEY.

Sözünü Dinleyip yaptım üç çocuk
Hiç birine bakamıyom Tayyip bey
Yaptın doğalgaza kocaman bir zam
Elim varıp yakamıyom Tayyip bey

Tenceremiz hasret tavuğa ete
Güvenemiyoruz verdiğin süte
Deyim sana gelem, deyin get ete
Gözlerine bakamıyom Tayyip bey

İşsiz gezer oğlum oldu bir sene
Banka protesto göndermiş yine
Alamadım bir bot çocuk sevine
Yüzlerine bakamıyom Tayyip bey

Çektiğim çileler canıma yetti
Dost ahbab kalmadı beni terk etti
Verdiğin makarna üç günde bitti
Yenisini alamıyom Tayyip bey

Deyon deyon duyamayon sözümü
Sana kaptırmıştım bütün özümü
Bir gün olsun güldürmedin yüzümü
Başka bir söz diyemeyon Tayyip bey.

Avrat bile bakmaz oldu yüzüme
Gayrı inamıyor oldu sözüme
Bilemem ki bu tecelli bunca yazı ne
Yatağında yatamıyom Tayyip bey.

Şevket Coşkun

Doğacak Bebeğe Sesleniş

DOĞACAK BEBEĞE SESLENİŞ

Evet geleceksin dünyaya
Dünyadan habersiz
Yaşamla yüzleşeceksin
Önce ağlayacaksın
Acıktığında
Susadığında
Güleceksin sonra
Çenen okşandığında

Ama bebek
Gözünü korkutmayım ama
Hayat bu kadar basit değil
Su başını çakallar tutmuş
Ekmeyin acımasızların elinde.
Sen temiz doğacaksın ama
Dünya kirli
Ülken kirli
İlin kirli
İlçen kirli
Mahallen kirli
Cadden kirli
Sokağın kirli

Önce kirlenmemek için
Direneceksin
Ama kirletenler
Teslim almış dünyayı
Temiz kalmak mucize
Sende kirleneceksin

06.02.2009-Sarıgazi-20 05

Şevket Coşkun

Duyarsızlık

Delikanlı belediye otobüsünde
Elindeki kalemin ucuyla
Oturduğu koltuğu delmeye çalışıyor du
Yanında oturan yolcu
Önce ikaz etmek istedi
sonra vaz geçti aniden
'Bana ne sanki babamın malı mı? ' dedi
* * *

Deniz kıyısına çekti arabasını biri
Bir nefes çekti sigarasından
İzmaritini küllüğe koydu
Sonra küllüğü denize boşalttı
Bunu farkedenden adamın biri
'Ne yapıyorsun? ' diyecekti ki;
Sonra vaz geçerek
'Koca denize beş -on izmarit ne yapacak
Şonra bana ne...
Özel denizin deyil ya' dedi

* * *

Yaz sıcağı bunaltır insanları
Piknik yerlerine koşar insanlar
İşte böyle bir hafta sonunda
biri topladı tayfasını
Sürdü ormanlara arabasını
Sıcaktan korunacak bir gölge buldu
Salıncaklar ve hamaklar kuruldu
Dolduruldu kadehler
Kafalar bulundu.
Sonra çöpler ormanlara savruldu
Arabaya dönüş için dolundu.
Peşlerinden bağırmak geldiş
Yakınında piknik yapan adamdan.
'Çöplerini toptasana kardeşimş
Haftaya yine geleceksin;
Doğayı kirletmeyelim' diyecekti
Diyemedi.
'Orman babamın malı değil ya' diye düşündü
Vazgeçti söylemekten.

* * *

Akşam haberleri izliyordu televizyonda
Osmaniye de deprem olduğunu duydu
Beş virgül beş şiddetinde
'Oh be...bu defa uzakta' diye rahatlattı kendini.
Adapazarı, İzmit değil di ya
Ne de olsa İstanbul'a uzaktı

* * *

Meydanlara sandıklar konuldu
Asiller oy verecek vekillerine

Kendilerine vekiller seçmek için
Asiller oy verecek vekillerine
Oy verecek,
Otobüsün koltuğunu yırtan gencin babası
Oy verecek,
Küllüğünü denize boşaltan adam
Oy verecek,
Çöpünü ormana savuran piknikçiler;
Osmaniye depremini İstanbul'a uzak diye umursamayan.
Asil oy vererek vekil seçecek
Vekillerde bizleri yönetecek.

Şevket Coşkun

Duydun mu?

Dün akşam
Senin en sevdiğin caddede yürüdüm.
Fırının önünden geçerken
İçerden gelen ekmek kokusunu
Sensiz kokladım.
Altında durakladığımız
Elketrick direğinin altında durdum.
Ama yanımda sen yoktun.
Yerlerde şarap şişesi
Çamfıstığı kabukları ve
Dağılmış sigara izmaritleri vardı
Sen yoktun.

Her hatıra yok olmuştu seninle
Koca şehir boşalmıştı sanki
Bir yalnız adam
Bendim buralarda.

Ayaklarım pusulayı kaybetmiş gemi gibi
Bir birine dolaşıyor
Sana bağırdım avazım çıktığı kadar içimden
Duydun mu?

Şevket Coşkun

Dünya Hepimize Yeter.

Bir vahşet yaşıyor dünyada
Dökülüyor oluk oluk kan
Hayatının baharında
Yok oluyor binlerce can
Dilleri farklı
Dinleri farklı
Renkleri farklı
Ülkeleri farklı
Ortak özellikleri
Hepsi insan
Ölen de öldüren de.

Birileri kendini dünyanın patronu sanıyor
şömürdükçe yoksul ülkeleri
İştahı kabarıyor
Kah kendisi
Kah işbirlikçileri
Havadan, karadan, denizden
İnsanları bombalıyor.

Madem Darwin yalan söylüyor
Adem ile Havva'dan üreyerek yaratıldık
Kardeş olmuyor muyuz o zaman?
Peki bu kalleşlik niye?

Yeter vampirler yeter!
Bir karpuz gibi dilim dilim dilimleyip
Adil bir paylaşım yaparsak eğer
Dünya hepimize yeter.

Şevket Coşkun

Eski Yılın Son Şiiri

Çarpmışlar 365 i 24 le
Adına demişler 'yıl'
Koymuşlar bunca sorunu önüme
Bana diyorlar yılma.

Diktin toprağa armut
Verir mi sana elma?
Vallahi ben pes ettim
Kolayısı sen yıl ma.

31.12.2003-Saat 22 45 İçerenköy

Şevket Coşkun

Eskiden

Eskiden,
Su içerdik İSKİ den.
Eskiden,
Mektup yazardı insanlar sevdiklerine.
Eskiden,
'Kontür' sözcüğü yoktu sözlüğümüzde.
Eskiden,
soba yakar sohbet edilirdi çevresinde.
Eskiden,
Her odamızda bir televizyon yoktu;
Haberleri radyodan dinlerdik.
Eskiden,
Büyükler büyüklüğünü;
Küçükler küçüklüğünü bilirdi.
Eskiden,
Çek senet yoktu;
Söz vardı bunun yerine.
Protesto olmazdı insanların sözü,
Arkası yazılmazdı sözlerinin;
Karşılıksız diye.
Eskiden,
Moda'da Fenerbahçe'de
Plajlarımız vardı;
Biz yüzerdik;
Aritma atıklarının yüzdüğü yerde.
Eskiden yalan bu kadar yaygın değildi,
Söyleyende bu kadar baştacı edilmezdi.
Eskiden,
'Yerli Malı Haftası'kutlanır;
Yabancı mala hayranlık duyulmazdı bu kadar.
Eskiden,
Okullarda eğitim;
Camilerde ibadet yapılırdı.
Eskiden,
Saygı ve sevgi kardeştiler;
Kol kola gezerlerdi çoğu zaman.
Eskiden,
'Eskiye rağbet olsa
Bit pazarına nur yağardı' derlerdi ama;
Harbiden,
Özlüyorum eskileri.

Şevket Coşkun

Ey Koca ınar

Ey koca ınar!

Selahattin Akpınar
Eğildi,uzandı hasta yatağına
Gözler dolu,dolu
En şiddetli rüzgarın bile
Eğemediğı ınar
Upuzun yatıyor ve
Sadece bir tarafını kıpırdatıyor

Kahrediyor böyle sırt üstü yatmak
" Terliklerim" diye bağıyor bazen
Uygunun arasında
Dik tutmak istiyor başını
"Evime gitmek istiyorum "diyor
Kafeste hissediyor kendini
Sallıyor karyolanın demirini tutarak
Hükmedebildiğı eliyle

Hey koca ınar
Selahattin Akpınar
Ne düşündüğünü biliyorum
Ve ben sana tüm kalbimle
Acil şifalar diliyorum

Şevket Coşkun-15/11/1998
Ş.S.K. Göstepe Hastanesi

Şevket Coşkun

Ey...! Sigara Tiryakisi

Sen ey! sigara tiryakisi,
Birinci vazifen sigara tiryakiliğini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir.

Bağımlı kalabilmenin yegâne temeli budur. Bu temel senin üzerine yapı yapamayacağın en kıymetli hazinendir.

İstikbalde dahi seni bu bağımlılıktan mahrum bırakmak isteyen eşin, dostun, arkadaşların olabilecektir.

İşte bu günlerde sigaranı bırakma mecburiyetine düşersen, buna engel olabilmek için içinde bulunduğun durumun imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin!

Bu imkân ve şerait çok namüsaid bir şekilde tezahür edebilir.
Senin sigaranı bıraktırmak isteyen sigara düşmanları bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler.

Cebren ve hile ile aziz sigaran saklanmış, atılmış, gizlenmiş olabilir.

Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere evde ve bulunduğun her ortamda iktidara sahip olanlar gaflet delalet hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta burada bulunanlar kendi sağlıklarını, öne sürerek sana sigaranı dışarıda iç bile diyebilirler. Sigara içenler sigara içmeyenlerce ikinci sınıf insan konumuna düşürülebilir.

O toplumda sigara içenler fakrû zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey vefalı sigara tiryakisi!

İşte bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen:..Sigaranı ve çakmağını sigara düşmanlarından korumaktır!

Muhtaç olacağın kudret, akciğerlerin ve kılcal damarlarında şimdilik mevcuttur!

Şevket Coşkun

Eyvah!

Eskiden derlerdi:
:'At-Silah-Avrat '
Şimdi bir yenisi çıktı
Öda:Saltanat

Kimi Şah olmak ister
Kimi padişah
İnsan olduğunu unutmuşlar
Eyvah!

Sancaktepe 28.04.2009

Şevket Coşkun

Filistin Ve Bizler

Yanıyor Filistin
Ateşler içinde

Ben seyrediyorum
Sen seyrediyorsun
O seyrediyor

Sapanla taş atıyor
Filistinli çocuk
Karşı koymaya çalışıyor
İsrail tanklarına

Biz seyrediyoruz
Siz seyrediyorsunuz
Onlar seyrediyor

Yüzler seyrediyor
Binler seyrediyor
Yüzbinler,
Milyonlar,
Milyarlar seyrediyor.

Bombalanıyor
İsrail savaş uçaklarıyla
Okullar
Hastaneler

Ölüyor bebekler kan ter içinde
Yaralılara yardıma giden
Ambulansda ki doktorlar ölüyor
Şarapnel parçalarıyla.

Televizyonlar yayınlarında
Oluk oluk akan
Kanları gösteriyor,

Mısır seyrediyor
İran seyrediyor
Libya seyrediyor
Suriye seyrediyor
Arabistan seyrediyor
Biz seyrediyoruz

Bombalar yağıyor
Filistinli sivil halkın üstüne

Irak'a demokrasi götüreceğim diye
Binlerce askeri ve cephaneyle
Irak'ı yerle bir eden
ABD seyrediyor
AB seyrediyor
Nato seyrediyor.

Televizyonlarda

CocaCola

Nestle

Mc Donald reklamları

Biz seyrediyoruz

Çocuklarımız seyrediyor

Onlar kazanıyor satışlarından.

Paralarla alınan bomba

Alınan kurşun

Alınan barut

Ve bunlarla öldürülen

Ve Filistinli çocuklar

Ve dünya seyrediyor.

08.01.2009-İçerenköy-İSTANBUL 06 00

Şevket Coşkun

Gel Keriz Olma!

Krizin kerizi olma gardaşım
Buna sebep olan versin hesabın
Eti onlar aldı, onlar pişirdi
Niye borcu senin olsun kasabın

Sana hiç bakmadı insan gözüyle
Göz kırpmaya kalktı sahte yüzüyle
Beş yılda bir geldi seçim sözüyle
Onlar yiyor ben veremem hesabın

Elde hıyar görüp tuz alıp koşan
Yabancı mal diye yanıp tutuşan
Boğazlarda Bebeklerde buluşan
Ben ödemem sosyetenin parasın

Fabrikalar işçi atar durmadan
Kan durmaz ki yaraları sarmadan
Sormasınlar diye bunun hesabın
Buna göre hazırlarsın yasasın

Başın eğer isen sorumlu sensin
Vermişsin elinle ekmeğin yensin
Gönülde serseri dillerde beysin
Kalem kağıt alda yap bir hesabın.

Şevket Coşkun-22.Aralık 2008-02.35

Şevket Coşkun

Gitme

Aylardan Eylül...
Yoruldu toprak
Sarardı yaprak
Bende değiştim

Düşlerim eskisi gibi değil
Hayallerim daha mor
Daha yüksekten bakıyorum çevreye
Görme alanım genişledi
Ancak beden yorgun

Yanımda boyalarım
Tualım gelincik çiçeklerinin değil
Yaprakları sararan ağaçların
Resmini yapıyorum
Bir yaprak düşüyor ağaçtan
Boyarken rengini sarıya
Takvimden kopan yaprak gibi
Bir sonraki günü getiren
Seviçle hüzün
Bir arada yaşıyor.

Ben senin resmini yapmak istiyorum
Saçlarını rüzgar dağıtırken
Gözlerim masum
Yanaklar al al
Tutuyorum hayalinin kolundan
Diyorum ki
Gitme burada kal:
Burda kal!

Eylül.....2007
Şevket Coşkun

Şevket Coşkun

Güle Güle 34 TS 0327

Geldiğin gibi gittin TS
Yolun açık olsun
Oysa ne güzel günler yaşadık seninle
Dert ortağımydın benim
Aynanda saçlarımı tarardım
Dikizinde gözlerini arardım.
Düşünüyorum da
Az günlerimiz geçmedi seninle
Bütün sırlarım sende gizli
Aldın götürdün hepsini
Sadece hayalin kaldı
Gözlerimin önünde
Hey gidi TS hey!
Yeni sahibin hor kullanırken
Sende beni hatırlayacak mısın?
Ara sıra üzdük de birbirimizi
Ben seni kirli bıraktım
Sen beni yolda...
Ama olsun biz bütünleşmiştik senle
Üzülmedim desem yalan olur
Yeni sahibine anahtarını verirken
Yaşamının! güzel olmasını isterim
Belki de karşılaşırız
Beklemediğin yerde seninle...

Şevket Coşkun
03/04/2003-İstanbul.(34 TS 0327 plakalı Doğan için)

Şevket Coşkun

Hak-Mak

İşçiler hak mak diyor
Yetmeyince maaşlar
Yetim hakkı yiyorsun
Başına yağsın taşlar

Şevket Coşkun

Hayal Et

Pembe bir dünyayı hayal et bugün
Hayal etki gülümsesin gözlerin
İnsanlara neşe saçsın sözlerin.
Kötü düşünceler düşleme bugün

Sevgi çiçekleri bahçende açsın
Muhabbet kuşları özgürce uçsun
Sınır kalksın insan özgür dolaşsın
Yeni yeni ülke görsün gözlerin

Beyazlanan saçın kar gibi düşün
Sana zulmedeni yar gibi düşün
Her türlü zorlukta dik olsun başın
Sakın ha önünde kırma dizlerin

Güneşin batıdan doğduğun düşün
Böyle düşününce zor senin işin
Altın olsa bile toprağın taşın
Ne olacak kül olmuşsa közlerin

Şevket diyor yaşanır mı hayalsiz
Hiç olur mu gülbahçesi dikensiz
Bir gün göç edersem dünyadan sensiz
Arkamdan bakmasın yaşlı gözlerin

Şevkett Coşkun-Sarıgazi/İSTANBUL

16/08/2001

Şevket Coşkun

İmam

İmam idin baş oldun
Yemeklerde taş oldun
Halk güneşe hasretken
Sen sert geçen kış oldun

Şevket Coşkun

İsmail Dayı İle Eşegi

Sol yanında oğlu,
Sağında eşek
Beline bağlamış onsekiz fişek
İlçeye gidiyor İsmail dayı.

Oğlunu bindirdi eşek üstüne
Gideceği onbeş kilometre aslı ne
Çocukta hazırды dünden bu güne
Çü! dedi eşeğe İsmail dayı

Durdu karşı yoldan gelen araba
İsmail'e dedi "dayı merhaba
Genç eşeğe binmiş yaşlı yürüyor
Sizde akıl fikir yok mu acaba"

Oğlu indi yere İsmail bindi
Oğlunun siniri hayli gerildi
İsmail dayının yeri serindi
Çü! dedi eşeğe İsmail dayı

Yolda gider iken gördü yeni zat
Dedi: "bu nasıl iş Heyhat ki heyhat!
Minik çocuk yürür kan ter içinde
Eşekte gidiyor İsmail dayı"

İkisi binmişler hemen eşeğe
Sanki oturmuşlar yünden döşeğe
Eşek ağırlıktan zor gider olmuş
Çü! demiş eşeğe İsmail dayı

Devam eder iken yolda bir insan
Parlamış gözleri bakmış bir yaman
Demiş İsmail'e yazıklar olsun
Eşek sizden hayvan, siz ondan hayvan

İsmail ve oğlu indi eşekten
Sanki düşmüşlerdi gökte uçaktan
Oğlu ile kendi yaya yürürken
Çü! dedi eşeğe İsmail dayı

İsmail dayı'nın kafası dönmüş
Oğlu ve kendisi eşekten inmiş
Uç canlı yürüyor ilçeye doğru
Çü! demiş eşeğe İsmail dayı

Yolda bunu gören bir köylü gülmüş
"Hayrola İsmail bu ne hal " demiş
"Eşek boş gidiyor siz yürürsünüz
Kiraya mı verdin yoksa kafayı"

Eli gitmiş İsmail'in fişeğe
Beş el ateş etmiş orda eşeğe

Eşek yere düşmüş kanlar içinde
İlçeyi terk etmiş İsmail dayı

03.12.2008-İçerenköy

Şevket Coşkun

İstanbul

Doğum yerim sen değilsin ama
Yaşamımın çoğu seninle geçti.
Sende çektim acıların en büyüğünü ama
Mutluluklarımda sende doruğuna ulaştı.
Sokaklarında aç susuz dolaştığım oldu ama
Boğazlarında yedim yemeklerin en güzelini
Sende tanıdım insanın en vefasızını ama
Dostlarında tanıdım en katmerlisini.
Gecelerinde ağladığım oldu ama
En karanlık anında hatırladım gülmesini.
Cezaevlerinde de yattım ama
Lüks otellerinde de geceledim.
Bir avuç toprağına hasrettim ama
Bahçede yetiştirdim domatesin hormonsuzunu.
Öğrencisi oldum en cahilinin ama
Öğretmeni de oldum çok bilgininin
Ayrılığın en yamanını sende yaşadım ama
Kavuşmayı da sen tattırdın bana.
Sen benim doğum yerim olmadın ama
Adaysın öleceğim şehirlerin en yakınına.
Sana kaç şiir yazarım bilemem ama
Kaç tane yazılsa azdır İstanbul.

Şevket Coşkun
28/04/2001 Saat:18.00

Şevket Coşkun

İstanbul Geceleri

Bir sonbahar gecesinin saat üçünde
Penceremi açtım
İstanbulu kokluyorum gizlice.
Sokak lambalarından sızan ışık hüzmesi
Göz kırıyor bana
Ben ona bakarken yıldızlar ile göz göze geliyoruz
Tam sessizliğe bırakmışken kendimi
Bir köpeğin havlaması tırmalıyor kulaklarımı
Aç mı, susuz mu yoksa başka bir sıkıntısı mı var acaba
Belki de hiç biri yok
Havlıyor itliğinden.

Yeniden hayal kurmağa başlıyorum
İstanbulu düşünüyorum yeniden
Hayatın şu anında
Neler yaşanıyor İstanbul'da
Kaç bebek düşüyor anarakhminden
Kaç kişi yumuyor hayata gözlerini
Kaç kişi için kurtuluş ölüm
kaç kişi için yaşamak zulüm
Kaç çift sevişiyor odalarında
Kaç kişinin gideceği evi yok da
Sabahlıyor sokaklarda.
Acı
Açlık
Hâsret
Mutluluk
Nefret
Yoksulluk
Doğum
Ölüm

Hepsi aynı anda yaşanıyor
Benim şehrimde gülüm.

20.10.2012-saat 03.00

Şevket Coşkun

İsyan Şiiri

Yukarıya çıkmış ahkam kesersin
Baksana dünyada neler oluyor
Ne ilaç yollarsın ne aşı yapar
Çocuklar ölüyor görmüyor musun?

Birileri payı kapmış parsadan
Katrilyonlar vuran vardır arsadan
Yeşillik mi kalmış yeşil Bursa'dan
Sen hiç yeryüzüne inmiyor musun?

Sokağı doldurmuş işsiz sürüsü
Köylüde et yoktur kalmış derisi
Ne kadar pişkinsin sözün doğrusu
Sen hiç yer yüzüne inmiyor musun?

Amerika uzaylarda geziyor
Dünyada olanı rapor yazıyor
Güçlüler güçsüzü boğup eziyor
Nerde füzelerin vurmuyor musun?

Şevket kulun isyan etti delirdi
Bilet bulabilse sana gelirdi
Feryatlardan kulakları delindi
Sen bunun birini duymuyor musun?

ŞevketCoşkun
07/06/2003-İstanbul

Şevket Coşkun

Kahraman Gazeteciye Bin selam

KAHRAMAN GAZETECİYE BİN SELAM!

Düşündü gazeteci Muntazar El Zeydi
Bush'un Irak'ta
Ülkesinde işi neydi?

Bunca kanı
Bunca canı
Yerle bir edilen vatani
Kim dokmuş
Kim almış
Kim etmişti yerle bir.

Kim
Kim
Kim
Kim
Ki.
K..
...?

Bunları yapanın
Baş sorumlusu
Veya sorumlu başı
Muntazar El Zeydi'nin önündeydi

Midesi bulandı Gazeteci El Zeydi'nin
Yüzüne bakamadı Bush'un
Başını önüne eğdi
Kısa bir süre sonra
Ayakkabıları ayağından çıkmış,
Elindeydi.

Fırlattı suratına W.Bush'un
Dökülen kanlar adına
Alınan canlar adına
Kıyılan vatan adına.
Şaşırdı dünya
Sanki atılan ayakkabi değil
Beyine sıkılan bir kurşun.

Bravo sana El Zeydi
Tek kişilik eylemin
Attığın ok
Menziline değdi.

Yıllar sonra hatırlanacak
Senin ve
W.Bush'un yaptıkları
Onun katliamı
Senin direncin

O hayatı boyunca katil olarak anılacak
Sen ise barışa uçan
Beyaz güvercin

Şevket Coşkun
18.12.2008-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Kandıralı Mustafa

Komutan "Dur" dedi bölüğüne
Bölük durdu
Ama Mustafa durmadı
Yürüdü uygun adımlarla
Kandıralı Mustafa
Bölük komutanın komutunu dinliyordu
Mustafa'nın hayalinde anası
Komutan gür sesiyle bağıyor:
"Neden durmuyorsun Mustafa? "
Mustafa'nın hayali bölünüyor
Komutanın heybetli duruşuna bakarak
Titreyerek verdi cevabını:
"Siz bölüğe dur dediniz komutanım
Kandıralı Mustafa dur! Demediniz"
Güldü Mustafa'ya arkadaşları
Kimse Mustafa'yı anlamadı,
Bir bölük askerinin içinde
Yalnız da olunabileceğini düşünmediler.
Hayal dünyasına dalmaya görsün
Yalnız yaşamaya başlayan insan
Umutlarından duvar örer çevresine
Gözü görmez duvarın dışındakileri
Duymaz seslerini kulakları
Bağırarak komutan olsa bile.
Çok uzağında olan bir arkadaşını
En yakınında
Çok yakınında olan birini
En uzağında görür gönül penceresinden.
Mustafa'lara gülmeyin efendiler
Kapanmasın hayal dünyasına açılan penceremiz.

Şevket Coşkun
30/04/2001-İSTANBUL

Şevket Coşkun

Kelebek ve Ben

Kapalı alandan
Güneşe doğru uçmak isteyen
Kelebek gibiyim.
Bir an aradaki cam engelini unutup
Uçuyorum güneşe doğru
Ama camda kalıyorum
Camı kıramıyorum
Kanatlarım cama çarparak
Ben parçalanıyorum...

Şevket Coşkun

Kızıma Doğum Günü İçin

İki nokta arasındaki çizgiye doğru demişler
Ama doğru her zaman iki nokta arasında değildir
Doğru yaşamın her alanında
Doğru eğrinin çok uzağında değildir her zaman
Çoğu kez yan başındadır...

Doğru her zaman cetvelle çizilmez
Pergel olmadan doğru bir daire çizebilir misin?
Letki olmadan çizilir mi dik açı?
Düşün doğru eğrinin kaçta kaç?

Türbanını bayrak yapmış genç bir kız
Açmam başımı diye direniyor
Ona doğru gelmiş bu davranışı
Kızın işsiz olmasına sessiz kalanlar
Umursamayanlar geçim sıkıntısını
Babasının işten atılışını seyredenler
Annesini insan yerine koymayanlar
Baş örtüsüyle derinden ilgileniyorlar
O başta onun içindeki beyinde
Kime ne?

Tanıdığım genç bir kızda
Hacı babasının tüm baskılarına direndi
Takmadı başına baş örtüsünü
Eve alınmadı dışarda sabahladı
Aç bırakıldı günlerce
Ama baskılara boyun eğmedi
Salladı saçlarını omuzlarına
Hacıbaba yıld o yılmadı
Baş benim beyin benim dedi
Kime ne?

Direnen insanları severim
Uğruna direndiği dava bana ters gelse de
Senin en çok bu yönünü sevdim
Şevme yede devam edeceğim
Ömrüm elverdiğince

Bir defa doğar insan
Ölümü defalarca olur onursuzların
Ama onurlusu bir defa ölür onuruyla
Türkü söyler gibi yumar gözlerini
Utandırmaz geride kalanlarını...

Şevket Coşkun
25/Mayıs/2001

Şevket Coşkun

Kolay Değil

Sıraya koydular seni ana
Sıraya konasıcalar,
Konasıcalar.
Biri daha gelmediğini söylüyor
Biri geçtiğini sıranın.
Canın,
Saçını süpürge yapıp
Büyüttüğün evlatların.

Eğiyorum başımı
Pusuyorum,
Susuyorum.
Gözyaşlarım damlıyor avucuma
Yanağımdan süzülerek
Ateş gibi
Elime düşen göz yaşım
Elimi değil
Yüreğimi yakıyor.

Seni hayalediyorum ana
Kilim tezgahının yanında
İşlediğin nakışları seyrediyorum
Her birine bir isim koyduğun
'Sığır sidiği-Tazı kuyruğu-deli kıvrım
Dizinin dibin de oturarak.

Ocakta yanan ateşin başında
Anlattığın 'köseler' masalını dinliyorum
Minik ellerimi avuçlarına alıp
Tırnaklarımı kesişini
Öğrettiğin alfabenin ilk harflerini
Bayramlarda elime yaktığın kınayı
Sabahın alaca karanlığında
Pişirdiğin 'pişinin' *
Yağ bıcırtılarıyla uyanışımı...

Beni affet demiyorum sana ana
Bu şiiri yazıyorum
Utana utana
Bu günah affedilecek türden deyil
Köpeklere maskara yaptık kurdu
Kolay değil.

*(anadolu da hamuru tavada yağda kızartarak yapılan yiyecek)

Şevket Coşkun
14.01.2003-İçerenköy

Şevket Coşkun

Korkum!

Bir hüznün çöktü içime
Aldım başımı gittim
Diyeceyim...
Nereye?
Gitmek deyince hep ileri canlanır
İnsanın gözlerinde.
Korktum ileri gitmeye
Geri gittim ben.
İlerisi bir süre sonra bitecek
-Yanan bir sigara
-Bir mumun tükenişi gibi, tabana eriyerek
Oysa ben
İstemiyorum bitmesini
Ölümden mi korkuyorum:
Hayır
Yüzbinkere hayır.
Düşünüpte
Yapamadıklarım beni kahreden.

Yeni terlemiş bıyıklarımın ben
Kırmızı ile bezin üzerine yazılmış
Sloganın arkasında
Gözlerim barut fıçısı gibi ateşli
Sıkılı yumruklarım
Yürüyorken üstüne umudun.

Bakıyorum şimdi
Oturup kalmışım
Eve gitmek istemiyor ayaklarım.
Balkonuna kırmızı havlu astığımız
Avizesinde sarı ampul yanan
En yakın akrabamdan gizlediğim
Eski evimi
Özler duruma gelmişim.

Ben,
Dönmek istiyorum
Otuz yıl gerisine yaşamın
Yine Mandıra Caddesinde yürümek
Yeniden yazılamak
Fikirtepe'nin sokalarını
Yeniden afişlemek.

Yoksa korkum yok ölümden.

Şevket Coşkun

Köylerim

Kızılırmak üzerine dizilmiş
İmranlı'ya gerdan olmuş köylerim
Pir Sultan'ın torunuyuz biliniz
Yorulmazusanmaz bıkmaz söylerim

Evleri yıkılmış virane olmuş
Yolları bozulmuş gitmiyor dolmuş
Gençleri terk etmiş yaşlılar kalmış
Yazdan yaza şenleniyor köylerim

Tarlalardan ırgat sesi gelmiyor
Gözeler kurumuş bakraç dolmuyor
Umudu tükenmiş yüzü gülmüyor
Davul çalıp eğlenmiyor köylerim

Bal yapmıyor arıları kovana
Bahçesi yok para verir soğana
İnek yok ki tekme atsın sağana
Tavuksuz cücüksüz kalmış köylerim

Koyunları yıkarlardı derede
Atla gidilirdi uzak yere de
Alişan, Cemal bey şimdi nerede
Mezarları kayıp olmuş beylerin

Yoncaları yeşil yeşil biterdi
Keklikleri kayalarda öterdi
Bacasından göğe tezek tüterdi
Çamurla sıvanmış taştan evlerin

Şevket der köyünü unutma sakın
Araba çoğaldı, köy hayli yakın
Hasret Gültekin'i unutma sakın
Ben gidince sizden selam söylerim

SevketCoşkun

25-01-2002 İst

Şevket Coşkun

Krizin Faturası

Ülkemiz kan ağlıyor krize girmiş diye
Krizin faturası kerize çıkar niye
Sevgilisine almış Ferrarisin hediye
Varsın Başbakan ordan, bize dokunmaz desin
Krizin faturasın neden bu halk ödesin

Yurtdışından hırsızlar kara para akıyor
Vergi vermemek için gelirini saklıyor
Hak arıyan işçiyi polis yolda haklıyor
Halkın ağızı bantlanmış ne konuşsun ne desin
Krizin faturasın neden işçi ödesin.

Sizin masalarınızda şampanya patlar iken
Gülü siz kokladınız bize verdiniz diken
Hepimizin atası ademle Havva iken
Hala bana sorarsın nerelisin sen nesin
Krizin faturasın neden köylü ödesin.

İMF nin girdiği yerde bacalar tütmez
Hele Dünya Bankası gelirse otlar bitmez
Süt sağlam maya bozuk beyler bu yoğurt tutmaz
Neden ben üreteyim ürünü onlar yesin
Krizin faturasın neden memur ödesin

Krizin sorumlusu tutulsun yargılansın
Halkımızın yarası sarılsın sargılansın
Buna sebep olanlar yüzü varsa utansın
Emekli çıkmaz sesi, kime gitsin ne desin
Krizin faturasın neden COŞKUN ödesin

Şevket Coşkun

Krizname

Bir belayı sardılar halkımızın başına

Soğuk suyu kattılar fukaranın aşına
Son verdiler binlerce çalışanın işine
Esnaf bile hakkını sokaklarda arıyor

Baba olmayan Devlet böylece baba oldu
Mesut olan Yılmazda şimdi bahtiyar oldu
Ecevitin yoluna yazar kasa konuldu
Parmağın tuşa basmış "Z" raporu alıyor

Krizin sorumlusu Necdet Sezer denildi
İnsanlar uyutulup ganimetler yenildi
Krizi çözsün diye Derviş'ler getirildi
Mebuslar halkımızı kanunla oyalıyor

Akçeli işimize İ.M.F. karışıyor
Şimon Peres'* de gelmiş çözümde buluşuyor
Halkımızın çıkarı onlarla çelişiyor
Kendini badem gözlü bizi de kör sanıyor

Bankalar hortumlatıp sonra vergi koydular
Bu halkı muz belleyip kabuğunu soydular
Mezarcı hazretleri Almanya'dan duydular
Mezarlar kazmak için Türkiye'ye geliyor.

Şevket karışıyorsun büyüklerin işine
Hala akıllanmadın aklar düştü saçına
Hortumlama mesleği her işten daha karlı
Dürüst olan insanlar bu işi anlamıyor.

Şevket Coşkun
11Nisan 2001

* İsrail dışişleri bakanı

Şevket Coşkun

Kurban

Tanrı gökten bir koç gönderdi
İbrahim'in oğlu İsmail'i
Kurtardı kurban olmaktan
Keşke birkaç koç daha gönderse de
Kurtulsa İsmail gibi
Mehmet'ler
Hasan'lar
Veli'ler
Ali'ler
Kurban olmaktan.

23.10.2012

Şevket Coşkun

Kurban Bayramı

Bir hafta öncesinden
Bilendi bıçaklar;
Kimileri kan akıtacaklar
Sırtları boyalı koçları
Karışacaklar.
Gözlerini bağlayıp
Yere yıkacaklar
Ucu kurban kanına batırılmış parmakla
Çocukları damgalayacaklar

Çocuklar en yeni elbisesini giyecekler
Bayram diyecekler.

Kesilmeyi kabul etmeyen ineğin
Bıçaktan kaçışını izledim haberlerde
Bağırarak koşuyordu yol boyu
Silâha sarılıp kurşunladılar yol ortasında
Kurban olmayı kabul etmeyen inek
Teslim olmadı
Yıkıldı acıyla yere
Yığıldı yere kurşun deliklerinden kanı
Bu nasıl bir bayramdı
Düşündürüyor insanı.

23.02.2002-Kurban bayramı-Ankara

Şevket Coşkun

Mazallah

Avrupa Birliği'ne giriyoruz maaşallah
Gayri akıllanırız bundan kelli inşallah
Memuru coplamayız,öğrenciyi dövmeyiz
A Birliği duyarsa sonu nolur maazallah

Ramazan davulcusu tokmağını tıklamaz
Gecenin bir yarısı uyuyanı haklamaz
Kimse vergi kaçıırıp tirilyonlar saklamaz
A. Birliği duyarsa sonu nolur maazallah

Avrupa Birliği'nde bulduk yolun sonunu
İster türbanla gezin,ister çıkar donunu
Eşekle taşıyamassın sen artık odununu
A.Birliği duyarsa sonu nolur maazallah

İşkembe çorbasını artık unutacaksın
Canın kokoreç çekse ah edip anacaksın
Kanunlara uymazsan od olup yanacaksın
A.Birliği duyarsa sonu nolur maazallah

Avrupa. Birliğini rüyanda göreceksin
Avrupa ürünleri vitrinden seveceksin
Çocuğun bile olsa nah onu döveceksin
A.Birliği duyarsa sonu nolur maazallah

Şevket'in cebindedede EuroDolar olacak
Bindimiydi uçağa dünyayı dolaşacak
Türkiye işsizleri Avrupaya dolacak
Haydi hep bir ağızdan haykırılım inşallah!

Şevket Coşkun- 05/09//2001-09-05
Sarigazi/İstanbul

Şevket Coşkun

Mektup

Merhaba sevgilim
Sana güzel haberler yazmak isterdim buradan
Bekledim güzel haberler biriksin diye
Ama nafile.

Ama olsun dedim
Yazmamaktan daha iyi değil ya
İyi kötü
Paylaşmak istedim.

Nereden başlasam
Nasıl anlatsam
Bilemiyorum
Ama başlamalıyım

Malum sonbahar
Ağaçlarda yapraklar
Önce sarardılar
Sonra döküldüler azar azar.

Karşı komşunun oğlu
Trafik kazasında öldü
Vuranın ehliyeti yokmuş
Ama
Mebus yakınıymış
Birkaç gün içerde tutup bıraktılar
Olan ölenin anasına oldu
Kibrit çakıp
Yüreğinden yaktılar.

Alış veriş yaptığımız bakkalın karşısına
Fransızlar
Hiper market açtılar
Birer birer iflas etti
Küçük esnaf;
Kaçtılar.

Kendi çıkarlarını
Ülke çıkarları önünde gören
Varlıklarıyla övünen
Yönetemeyenlerimiz
İkiyüzbin kişiyi
Kışta kıyamette işsiz bıraktılar

Benim iki gözüm
Bitmedi daha sözüm
Ama neylersin
Olmayınca çözüm
Dayanmıyor özüm.
Kızarıyor yüzüm.

Şimdilik hoşça kal sevgilim.

Şevket Coşkun

Meyhaneci!

Selam Meyhaneci
Ben geldim...
Yer gösterme bana
Her zamanki yerime oturacağım
Ceketimi sandalyeye asıp
Dünkü karşımda oturan
Arkadaşımın oturduğu
Boş koltuğa bakacağım.

Sonra masada duran
O'nun okşadığı
Çiçeklere dokunacağım.

Sen yine dünkü kaseti koy
Birlikte dinlediğimiz
Sesine de dokun biraz

Söyler misin meyhaneci:
Dün gitti
Bu gün yokluğunun acısı
O'nsuzluğun sancısı
Sızlatıyor içimi
Nasıl geçecek bu yaz?

29.04.2009- Sancaktepe

Şevket Coşkun

Milenyum

Sen nasıl yıl idin anlıyamadım
Ocağıma incir diktin milenyum
Ağızıma geldide söylüyemedim
Sanki küçük dilim yuttum milenyum

Milenyum
Dilenyum
Ulanyum
Ağzın aç da gözün yum.

Gavurun parası yükseldi göğe
Polis cop kaldırmış memuru döve
İş yoktur ki işçi çıksın greve
Fabrikaya kilit vurdun milenyum

Milenyum
Dilenyum
Ulanyum
Ağzın açta gözün yum

Esnaflar sokakta köylü perişan
Kazanır mı topal atla yarışan
Kürkü giyip lütfeyledi Derviş Han
Amerikan tahsildarı milemyum

Milenyum
Dilenyum
Ulanyum
Ağzın açta gözün yum

Şevket diyor alışmadım ben sana
Ne kadar yabancı geldin sen bana
Gücüm yetse atarıdım zindana
Seni böyle kirleteni milenyum

Milenyum
Dilenyum
Ulanyum
Ağzın açta gözün yum

Şevket Coşkun

05/06/2001-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Nazım Hikmet Vatandaş Oldu Yeniden!

O
Mavi gözlü bir devdi
Ulus ve
Dünya ulusları
O'nu şiirleriyle sevdi.

O
Şiirlerinde emek
Beyninde yoksulluğa karşı savaş
Yüreğinde memleket hasreti
Ve oğlu Mehmet
Karısı Münevver
Her biri bir yer deydi.

O
Güldü 1951 yılının
25 Haziran'ında
Kendisini vatandaşlıktan çıkaranlara
Ve haykırdı gür sesiyle;
"Evet ben vatan hainiyim,
Siz Yurt seversiniz
Siz vatan seversiniz! "
Dedi,
Ve ardından ekledi;
"Vatan çiftliklerinizse
Vatan kasalarınız
Vatan polis copu
Vatan mızraklı ilmihal,
Ve gebermekse yol boylarında açlıktan
Yazın dedi gazetelerinize
Üç sütun üstüne kapkara haykıran puntalarla
Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala! "
O'nu vatandaşlıktan çıkaranlara
Cevabı
Böyleydi.

O
Her ne kadar
Mezarım doğduğum ülkemde olsun
Baş ucunda bir çınar
Mezarımın kıyısından
Irgat Hatçe geçsin derken
Çıkarılmış olsa da
Vatan hainliği gerekçesiyle vatandaşlıktan
Üzülmedi
Dar geldi Türkiye ona
Ve O
Sığmadı artık Türkiye'ye.
Dünya O'nu evlat
O dünyayı vatan bildi
Bütün şiirleri
Dilden dile çevrildi.

O'na
Ellisekiz sene sonra
Yeniden vatandaşlık hakkı verildi
Bilmem ruhu duyacak mı bunu
Ancak;
Onu vatandaşlıktan çıkararak
İtibar kazanacağını sanan hükümet
O'na,
Ellisekiz yıl sonra
Vatandaşlığını iade ederek
İtibar kazanacağını düşünen
Yine hükümet.
Ve bu hükümetin sözcüsü,
"Mezarı da
Moskova dan getirilebilir " dedi

O'nun yeri
O zaman da halkının yüreğiydi
Şimdi yine halkın yüreği
Onu çıkaramazsınız yüreğimizden
Nazım her zaman bizimleydi.
Dokunmasınlar mezarına
Etmesinler madara
O
Oradan da
Işık olur insanlığa
Işık olur insanlara.

06.01.2009 İçerenköy-İstanbul

Şevket Coşkun

Ne Olur?

Güllerim kuruyup solduktan sonra
Dermesen ne olur dersen ne olur
Ben burda hasretten öldükten sonra
Gelmesen ne olur gelsen ne olur

Yokluğunda çektirdiğın acılar
Yüreğimde yaşattığın sancılar
Karanlıkta ağlattığın geceler
Bilmesen ne olur, bilsen ne olur

Baktım gözlerine görmedin beni
Ne kadar özlettin bilsen sen beni
Çok bekledim seviyorum demeni
Demesen ne olur, desen ne olur

Yuvadan leylekler uçtuktan sonra
Şarabımı sensiz içtikten sonra
Çoşkun bu dünyadan göçtükten sonra
Ağlasan ne olur, gülsen ne olur

27.12.2008-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Nesine

Öylesini bitirdik gideriz böylesine
Ağı sulananlar var Osmanlının fesine
Nasrettin niye bindi boz eşeğe tersine
Yakalayıp birine bu soruyu sormayız.

Kriz miriz işlemez ufacık bir kesime
Yalandan ah vah eder üzülür öylesine
Başında saç kalmamış şimşir tarak nesine
Bir türlü kafamızı bu işlere yormayız

Günahları doldurmuş terazi kefesine
Yenilikçiyim diyor kulak verin sesine
Traşı Amerikan bir bakın ensesine
O arabada şöför,biz önünde kornayız

Yakarken acımadı yazar Aziz Nesine
Zor geldi abdest almak su süründü mesine
Kurani kalkan yapıp sığınmış gölgesine
Biz yine yapılanı kötülüğe yormayız

Hele şöyle bir bakın kaderin cilvesine
Liderini geçirdi rakibin kalesine
Yazın taş atsan düşmez Akdeniz Bölgesi'ne
O sahada futbolcu, biz sırtında formayız.

Şevket diyor mum yakma zalimin gecesine
Bir harf bile veremem ben onun hecesine
Şahtekar yüzüne bak el atıp peçesine
Öyle duyarsız ki hesabını sormayız.

Şevket Coşkun-Sarıgazi/İSTANBUL
4/08/2001

Şevket Coşkun

Neyim Gitti Neyim Kaldı

Her mecliste sözüm kaldı
Sözüm bitti çözüm kaldı
Kirlenmedim onurumu
Beden gitti özüm kaldı

Sonbaharda yazım kaldı
Dizlerimde sızım kaldı
Sızımla arkadaş oldum
Dost olmağa lüzüm kaldı

Çalamadım sazım kaldı
Yazamadım yazım kaldı
Yaşadım ömrüm fazlasın
Çoğu gitti azı kaldı

Bağlarımda üzüm kaldı
Ezdim ama süzüm kaldı
Şiire vurdum kendimi
Uyak bitti nazım kaldı.

Şevket Coşkun

Oruçluyum

Oruçluyum yalana
Talana
Arsızlığa
Yolsuzluğa
Hırsızlığa

Beynim
Aç bırakarak işkence etmedi bedenime
Uykusuzda bırakmadı başımı
Neden pirincin içine taş karıştırıp
Sonra ayıklayım pirincin taşını

Ağladım
Yağmur boşalırcasına
Güldüm
Kahkahaalrım Kaf dağından duyuldu
Sevdim
Sevdiğimde eridim
Ama hiçbir zaman takıyye yapmadım.

Oruçluyum ama
Geceleri sahurlara kalkıp
Akşamları iftar etmiyorum
İnsanı kabe yaptım
Uzakalra gitmiyorum.

Bu dünyada devam edecek orucum
Ötekine de ben karar vermeyeceğim
Sağlığımda hazırlattığım
Mezar kutucuğumdan
Balığın suya dalıp gitmesi gibi
Karışıp toprağa gideceğim.

Sancaktepe-30.07.2012

Şevket Coşkun

Oy Oyyyyyyyyyyyyyyyyyy!

Bir otobüs geçiyor önümden
Üzerinde yüze yetmiş ölçüsünde bir afiş
Sırıttıyor a partisinin başkanı
Diş macunu reklamı yapar gibi dişleri
Yüzündeki sahte gülüş
Veya işkembeci vitrininde
Pişmiş kelledeki gibi.
Açmış ses cihazını sonuna kadar
OY diyor.

Okula başlıyor Mehmet' in oğlu
Yakalık önlük elbise pabuç
Kitap defter kalem
Kayıt parası okula bağış
Hesaplattı iki maaş yetmiyor
OYYYYYYY diyor.

Vatandaşım diyor hoparlördeki ses
Kardeşlerim diyor
Halkım diyor
OY diyor

Oğlunu bakkal kovmuş Hasan'ın
Eski hesabı kapatmadan yazamam diye
İki aylık ev kirası da duruyor daha
Alamadı zature olmuş oğlunun ilaçlarını

İrkiliyor Hasan
Ne diyor bu adam diye
Kim vatandaş
Kim kardeş
Kim halk
Uzaydan mı gelmiş bu adam
OYYYYY diyor.

İ.M.F nin programını
Yedi kat muşambaya sarmış
Bekletiyorlar
Hele seçimi kazansınlar
Bakalım kim daha eksiksiz uygulayacak
Hele verin yetkiyi
Verin mührü Süleyman
Mühür kimdeyse Süleyman odur
O daha noksansız savunur A.B.D.'nin çıkarlarını
Hele bir kulak verin gelen sese
OY diyor.

İki aydır pazarlığı süren
Memur maaşı zammı
Elli üç milyonla noktalandı
Şaşırdı memur
Nereye harcayacak bu kadar parayı

Sevgilerini gönderiyor Ankara'ya
OYYYYY diyor.

Şevket Coşkun
23/09/2002-İSTANBUL

Şevket Coşkun

Öldürüldüm!

Öldürüldüm!
Kara saplı bir bıçak değil
Seken bir kurşun da değil
Beni öldüren.
Yılan da sokmadı,
Akrep te beni...
Ne garip çelişki:
Beni güldüren, oldu
Beni öldüren.
Öylesine ağırdı ki
Aldığım yara
Yediremedim gururuma
Yere düşende... Ama ölüm!
Acı da olsa tadı
Yaptım baş tacı.

Ey benim ömrümün
Yaşanmamış kısmı!
Katladım seni
Kokladım seni
Sardım yedi kat muşambaya
Bir muska gibi,
Fırlatıyorum denize

Hoş geldin ölüm
Adın kalles olsa da
Hoş geldin!

Şevket Coşkun
17/ Temmuz 2003-İstanbul

Şevket Coşkun

Ömer Hayyam

Önümde deniz
Üzerinde martılar
Günlerden pazar
İçiyorum azar azar

Anadoluhisarındayım
Önümde kızarmıl ekmek
Bir elimde çayım
Mutluyum:
Ömer Hayyam ile
Başbaşayım.

Şevket Coşkun

Önceki ve Sonraki Sen

Okudun,
Okudun,
Ne oldu ki okudun
Sen öncedende zaten;
İçi kurtlu bokudun.

12.11.2002 İstanbul

Şevket Coşkun

Özümüz Var Sözümüz Var

ÖZÜMÜZ VAR SÖZÜMÜZ VAR!

Bizi bilmeyenler tanısın bizi
Yüz yılları geçmiş özlerimiz var
Statü vermeyen kanundan atan
Beri gelsin ona sözlerimiz var

Halkın yarasına merhem oluruz
Devasız dertlere çözüm buluruz
Ankara' da bir araya geliriz
Sağlık bakanına sözlerimiz var

Trabzon' da, Edirne' de Sivas `ta
Bizleri duysunlar buradan Kars `ta
Oyalamasın TEB sınavla kursla
Mehmet Domaç Bey'e sözlerimiz var.

Beyaz önlüğümüz, havanımız var
Türkiye çapında kovanımız var
Kararlığımız var inancımız var
Bunu haykıracak dillerimiz var.

Şevket sesleniyor buradan sizlere
Geç kalmayın vurmaya dizlere
Sabır taşı vermesinler bizlere
Birler, onlar, yüzler, binlerimiz var.

Şevket Coşkun-28/09/2005-İstanbul

Şevket Coşkun

Patlamaz

İnsanların yüzü asık gözü yerde geziyor
Gazeteler renkli renkli yalan haber yazıyor
Güçlü olan güçsüzü böcek gibi eziyor
Korkmayın efendilerş bizim toplum patlamaz

Patlamaya fırsat vermez imamlar hutbe okur
Laila'larda içilir şampanya lokur lokur
Kimse umursamıyor bütçe olmuş tam takır
Tavada mısır patlar bizim toplum patlamaz

Balık ağaca çıksa pireler berber olsa
Tek bir yeşil kalmasa, bütün çiçekler solsa
Ekmek bile alınıp satılsa karaborsa
Yolda lağımlar patlar bizim toplum patlamaz

Hastane kuyruğunda günde ölse yüz kişi
Halkımızın ağzından sökseler bütün dişi
Odun kömür almadan geçirse bütün kışı
Evinde tüpü patlar bizim toplum patlamaz

Coşkun'un kaleminden mürekkep bitse
Horoz yumurtlasa kediler ölse
Göle maya çalsan göl yoğurt tutsa
Dağlar patlar bizim toplum patlamaz.

03.09.2003-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Sahilköy

Otobandan gider iken
Sofular'dan dönüp sola
Sağın deniz solun orman
Ne şirinsin Sahilköy'üm

Yeşilin tonları sende
Sağlıklıydın her bedende
Sıkılıp sana gelende
Bir başkasın Sahilköy'üm

Nefesim alıp derinden
Zıplamak gelir yerimden
Kurtulup şehir şerrinden
Mutlandırır Sahilköy'üm

Gündüzler çakal siner
Kelebekler kalkar iner
Aç kalıp gelen kediler
Seni anar Sahilköy'üm

Deresinden sular akar
Yağmur yağar şimşek çakar
Tepelerden kekik kokar
Sarhoş eder Sahilköy'üm

Böğürtlen olur yolunda
Yemişler açar dalında
Neler çıkacak falında
Kahve yapsan Sahilköy'üm.

Alların var morların var
Ocağında korların var
Kış gelende karların var
Lapa lapa Sahilköy'üm.

İki camin birde çeşme
Dikkat et çukur var düşme
Sorup yaralarım deşme
Söyleyemem Sahilköy'üm

Mezarım sende kazılsın
Gözlerden yaşlar süzölsün
Mermere şöyle yazılsın:
"Hastan öldü" Sahilköy'üm

Coşkun aşık olmuş sana
Mihneti yoktur yalana
Yollar dolana dolana
Sana çıkar Sahilköy'üm

Sahilköy-09 Aralık 2008

Şevket Coşkun

Sallanıyorum

Penceremden bakıyorum
Dal sallanıyor
Yol sallanıyor
İçmişim rakıyı
Ben sallanıyorum...

Dudağımda yarım kalmış
Bir ezgi
Ezgi sallanıyor
Oda sallanıyor
El sallanıyor...

Eski mektupları gözden geçirdim
Köşeler büzülmüş
Rengi sararmış
Yazılar karışmış
Pul sallanıyor.

Şevket Coşkun
24/03/2004-İçerenköy

Şevket Coşkun

Sen

Sen
Bir bilsen
Nasıl yalnız hissediyordum kendimi.
Gecelerimin tanığı
Güzel insan..
Ama şimdi
Bir gülüşün bile
Renklendiriyor gecemi
Taç oluyor beklenen sabaha.
Sahi nerelerdeydin
Bunca yıldır
Anlatsana

Şevket Coşkun

Sen Değişmedin Efendim.

Şehirde yollar değişti
Bahçede güller değişti
Yeşiller allar değişti
Sen değişmedin efendim

Medeni hallar değişti
Mevsimler yıllar değişti
Bekarlar dullar değişti
Sen değişmedn efendim.

Tepeleler dağlar değişti
Ölümler sağlar değişti
Köleler beyler değişti
Sen değişmedin efendim

Konuşan diller değişti
İlçeler iller değişti
Sazımda teller değişti
Sen değişmedin efendim

Gözlükler gözler değişti
Söylenen sözler değişti
Çehreler yüzler değişti
Sen değişmedin efendim

Rüyalar düşler değişti
Ağzında dişler değişti
Havada kuşlar değişti
Sen değişmedin efendim

Servetler mallar değişti
Kabzımal, hallar değişti
Paralar pullar değişti
Sen değişmedin efendim.

Sancaktepe-31.03.2012

Şevket Coşkun

Sen Nasılsın

Bana nasılsın diyorsun sevgilim;
Nasıl olayım;
Yeni çekilmiş kahve gibiyim
Köpüklü, sade ve mis kokulu
Ama bu hale gelmeden
Nasıl yanıp kavrulduğum
Sonra ezilip un ufak oluşum
Umurunda değil kimsenin.
Halay başında mendil sallayan kişinin
Gözleri gibiyim
Işıltılı.
Dere kıyısında yetişmiş
Ot gibiyim
Yeşil,
Daldan dala dolaşıp
Çiçek poleni toplayan arı gibiyim
Meşgul.
Ben böyleyim sen nasılsın birtanem.

Şevket Coşkun

Sen Varya Sen!

Ne kadar saltanat sürsende ağa
Bir gün saltanattan ineceksin sen
Gemiciğin, yatın olacak ama
İmamın kayığna bineceksin sen

Her zaman bu atlar taşımaz seni
Bir gün eşeklere bineceksin sen
Saltanatın olup hüküm sürsende
Eriyip mum gibi söneceksin sen

Yetim hakkı yiye yiye şişsende
Yer iken de kaşar gibi pişsende
Şimdilik güç kudret olsa da sende
Bunun hesabını vereceksin sen

Ben hakkımı helal edemem sana
Sen sırtını böyle dönersen bana
Bu toprağı satar isen yabana
Ektiğini bir gün biçeceksin sen

19.12.2008-İçerenköy-İstanbul

Şevket Coşkun

Sen Yoksun Ama Her Şey Burada

Burada yoksun
Güzel çocuk...
Ama o kadar çok şey var ki
Senden burada.

Ayaklarının ucuna basıp
Yükseldiğin bankolar
Masum bakışların

Sen yoksun
Ama sitem kar duruşun
Sabahları çay demlediğin demlik
Uzun saçlarını savuruşun
Uyuduğun nöbet yatağın
Hepsi buradalar.

Sende benimlesin İsa
Yanımdasın
Yanı başımdasın

Asker oldun
Çekip gittin buralardan
Bıraktın beni
Terk ettin beni
Ama iyi de yaptın
Bahriyelim...

Yine geleceksin çocuk
Seni bekliyor Kızların
Baban
Annen ve
Ben.

Şevket Coşkun
04/10/2003

Şevket Coşkun

Serpildi

Günlerden Saliertesı
Deniz Serpildi
Akşam gün batımı vakti
Deniz indi
Serpil bindi
Deniz Serpildi...
Güneş indi
Vapur Serpildi
Vurdu boğaz rüzgarı
Saçlar Serpildi
Dalgalandı deniz
Dalga serpildi
Durdu Şehit Adem Yavuz isimli vapur
Deniz dindi
Serpil indi
Artık iskele serpildi
Üsküdar serpildi
Her yer serpildi
Ben serpildim
Serpil tomurcuk güldü
Gül serpildi
Hava serindi
Hırka serpildi
Kapı açıldı
Araba serpildi
Yollar serpildi
Dokundum koluna
Kolum serpildi
Havayı kokladım
Hava serpildi
Karşımda gözleri
Karşımda saçlar
Sandalye serpil
Masa serpildi
Çatal serpil
Bıçak serpil
Kaşık serpildi.
Yanı başımda çalan ud
Musiki Serpildi
Kadehe boşaldı kırmızı Yakut
Kadeh serpildi
Şarap serpildi
İçtim şarabı
Tadı serpildi...
Dönüş başladı
Köprüler serpil,
Yollar serpildi

Şevket Coşkun

Saat ilerliyor
Akrep serpildi
Durağa gelindi
Serpil indi
Serpilin yerinde yeller esti
Yeller serpildi
Elimi attım
Yürek serpildi

SER....
PİL...
Dİ...

Şevket Coşkun-

05/06/2003-İSTANBUL

Sevdalarım

Eskiden
Sevdamı demire kazımıştım
Çürüdü
Rutubetten

şimdi
Buzlara yazıyorum yenilerini.
Böylelikle,
Hem çürümüyor sevdalarım
Hem bayatlamıyor sevdalarım sevdalıkta.
Taze kalıyorum.

şevket Coşkun

Sevgi Emektir

Dağlarım kar yağdı
üşüdüm...
Bağlarım tarumar olmuş
şaşırdım,
Ben miyim bu beyaz saçlı adam!
Neden mutluluklar benden
bu kadar uzak,
veya ben mutlulukların
bu kadar uzağındayım?
Elimi uzatıyorum
boşlukta kalıyor,
Umutlarım gittikçe azalıyor...
Oysa ne büyük düşlerim vardı
Ferhat'a benzetirdim kendimi,
Dağları delmeye adaydım.

Sevgi tohumları serpmiştim toprağa
Güneşli günlerde yeşerecekti.
İklimlerde birbirine girdi
Ne ay her zamanki gibi aydınlık,
Ne de güneş her zamanki gibi sıcak.

Bir şiir okurdum sana
en üzüntülü zamanında:
'En güzel denizlere daha girilmedi,
En güzel çocuklar daha doğmadı
En güzel sözler daha söylenmedi
Yaşanmadı aşkların en güzeli
ve en yalansız' diye.
Senin canlanırdı umutların,
süzülürdü gözlerin...

En güzel şiirlerde daha yazılmadı,
yazılacak
En güzel şiirde koşul sevmektir
Sevmekteki koşul ise emektir;
Diyeyeğim şu ki dostum:
SEVGİ E...MEK...TİR..!

Şevket Coşkun
İstanbul/ 17Şubat2001

Şevket Coşkun

Son Durum!

Yapraklara şiir yazdım
Serdim yollara yollara
Gün oldu yaşamdan bezdim
Kızdım kullara kullara

Yıllar geldi yıllar geçti
Umudum kuş oldu uçtu
Aşkım kışın çiçek açtı
Düştüm dillere dillere

Ektiğimi biçemedim
Dostlarımı seçemedim
Kanatlanıp uçamadım
Düştüm yollara yollara

Türkülerim hüzün oldu
Ocaklarda közüm oldu
Bağlamama sözüm oldu
Vurdum tellere tellere

Coşkun artık uslan otur
Dertlerini çekmez katır
Kızlar dinlemiyor hatır
Kaldık dullara dullara

27.12.2008-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Sonbahar ve Dilek

Son bahar hüznendirir
Yaşatır hafızada geçen günleri
Bağlar bozulur, susar bülbüller
Bazen filizlenir güz gülleri.

Bülbüller yeniden öter
Güz gülleriyle beraber
Bülbül güle sevdalanır
Gül bülbülü hasret eder.

Kavuşur bazen
Bülbül güle
Gül bülbüle dolanır
Kan canlanır
Can kanlanır
Tılsımlı parmaklar arasında.
Yürek sevdalanır
Sevda yüreklenir, son bahar demeden.

Hayaller dilek olur
Dilekler hayal
Saçlar savrulur sarı başaklar gibi
Yalarken yüzümü
Gözlerdeki kıvılcım
Keser sözümü.
Dalar giderim hayallere
Ayılırken bulurum özümü

Şevket Coşkun

Şahin ve Serçe

Biz nasıl ulusuz anlayamadım
Yıkmaya şahiniz yapmaya serçe
Cümleleri bölüp yaparız hece
Yıkmaya şahiniz yapmaya serçe

Yeter ki kafaya koymuş olalım
Yıkmak için olur yüzbin gerekçe
Gündüz bunun için fırsat olmazsa
Kolları sıvayıp yıkarız gece

Yapmak için iplere un sereriz
Çok yoğunum bugün işim var deriz
Kafamıza yesek demirden ökçe
Yıkmaya şahiniz yapmaya serçe

Övünürüz onaltı devlet kurmakla
Onbeş devlet yıktığımız hiç gelmez akla
Kahramanlık adına buluruz bir gerekçe
Yıkmaya şahiniz yapmaya serçe

Şevket kaleminin freni yoktur
Adlını başını gidiyor gece
Nece konuşursun, yazarsın Türkçe
Yıkmaya şahiniz yapmaya serçe

Şevket Coşkun-25 Kasım 2007-02 00 -Sahilköy

Şevket Coşkun

Şair

Yazarsın iki satır,
Dersin oldum ben şair;
Lakin söz edilmiyor
İnsanlığına dair

12.11.2002-İstanbul

Şevket Coşkun

Şerefname

Sanki kalite kaşardın
Sen imkansızı başardın
Her iklimde sen yaşardın
Selam sana cüce insan
* * *

Osmanlı'nın fesisin sen
Sahte bir göz yaşısın sen
Asena'nın nesisin sen
Selam sana cüce insan
* * *

Dün tükürdün bu gün yala
Sakın ola verme mola
Çamurlar at sağa sola
Selam sana cüce insan
* * *

Doksan derece çark ettin
Onur gururu mok ettin
ŞEREFNAME'yi hak ettin
Selam sana cüce insan
* * *

Ünvanın yok idi aldın
Sonuda yerini buldun
Sen bu arenada kuldun
Selam sana cüce insan
* * *

Artık eline kına yak
Madalyanı göğsüne tak
Pembe gözlüklerinle bak
Selam sana cüce insan
* * *

Saçlarını yana tara
Beyaza diyordun kara
Tuz döktüğün açık yara
Selam sana cüce insan
* * *

Şevket'in şefkatı geldi
Gördü acı acı güldü
Kendi karga ses bülbüldü
Selam sana cüce insan

11Nisan 2007-İstanbul
Kayseri ilinden bir cüceye ve tüm Cücelere armağanımdır.

Şevket Coşkun

Şiir Gibi Oldu

Doktor hasta,
Hasta doktor.
Medya havuz
Hırsız yavuz,
Karga klavuz.
Mazlum zorda,
Zalim zorba.
Suçlu güçlü,
Sistem felçli.
Santral Nükleer
Duble yol,
Her taraf HES;
Demiyoruz pes.
Tapılıyor paraya,
Rağbet yüce saraya,
El etek için;
Girilmiş sıraya.
Gündem seçim,
Unutulmuş geçim.

18 Nisan 2015

Şevket Coşkun

Şiir yazmak da mı yasak reis!

Önce parçalanmış bedenlerin üzeri
Gazeteler, pankartlarla örtüldü
Vahşet ürkütücüydü...!
Birbirine karıştı barış isteyenler ile katillerin kanı,
Barışa karşı çıkanlar ile barışı savunanların;
Yan yana geldi cansız beden parçalkarı.
Dokuz yaşında mavi gözlü çocuğun
Körpe bedeninin parçaları
Yanına düştü katilinin.
Topladılar barışçı bedenlerin parçalarını,
Doldurdular mezarlarına,
Sonra üzerini toprakla örttüler.
Birileri kapansın istedi
Üzerine örtülen toprakla beraber yaşananlar.
İstediler; Kimse isyan etmesin;
Karşı çıkmasın,
Ağıt yakmasın ölülerine.
Konuşmasın kimse,
Gazeteler yazmasın,
Televizyonlar, radyolar ele almasın konuyu...
Yasakaldılar.
İnsan olanın,
İnsan kalanın,
On Ekim de Ankara'nın,
Dünyanın en karanlık şehri olduğu günü,
Unutanların;
Olayın aydınlanmasına yasak koyanın
Bu yasakları alkışlayanların,
Şüphe derim insanlığından.

Şevket Coşkun

Tatsızlık Niye?

Ey cahil!
Edersin dünyayı kendine kendine dar,
Düşünsene son konutun:
Olacak, küçücük bir mezar.
Ama cumartesi,
Ama bir pazar.

12.11.2002-Sarıgazi

Şevket Coşkun

Tavsiye

TAVSİYE

Ölümden korkarak zindan etme yaşamını,
Ateş ile barut misali,
Hiç bir zaman yanyana olmayacaksınız;
Sen olduğun zaman ölüm,
Ölüm olduğu zaman sen olmayacaksın.

Servet Coşkun-25.01.2013

Şevket Coşkun

Tek Başıma

İlgıt ılgıt bir yel esiyor yüzüme
Sallanıyor salkım söğüdün dalları
Saçların gibi.

Ben masamda yalnız
Karşımdaki boş sandalyeye bakıyorum
Umutsuz
Sen olmalıydın üstünte
Ve de benim karşımda
Eskisi gibi.

Nescafé mi yudumlarken aklıma
Önce kapaçino
Sonra sen geliyorsun
Ordaki gibi.

Şelalenin su sesleri bölüyor
Düşüncemi
Kayanın üstünden akan
Berrak suya bakıyorum
Islak ıslak bakan
Gözlerin gibi.

Falcı kadın geziyor masaları
Umut dağıtmaya çalışıyor insanlara
Umutsuzluk değil
Senin falına bakan kadın gibi
Hani Arnavut biberinden söz etmişti
Hayli sevindirmişti beni

Sessizliği
Bir uçak gürültüsü bölüyor
Sanki uçağın içinde ben varım
Senden havaalanında bekliyorsun beni
Birkaç dakika sonra
Sana kavuşacağım gibi.
Kollarının arasında hissediyorum kendimi
Seni de kollarımın arasında.

Hayal restaurant da doyurdum karnımı
Gel ey garson!
Getir hesabı, kalamıyacağım daha fazla
Göz yaşlarımı göstermek istemiyorum sana
İçime aksın onlar damla damla
Görünmesin yabana

Şevket Coşkun-Alemdağ/İstanbul
28/08/2001-14.00

Şevket Coşkun

Tükeniş Acısı

TÜKENİŞ ACISI

On beş yıllık emek ile oluşan
Koca dernek yok oluyor gel hele
Bülbül gidip kargaları doluşan
Curcunayı şöyle bir gör gel hele

Ne sevgisi kalmış ne de saygısı
Bundan yoktur hiç kimsenin kaygısı
Tahmin edemezdik sözün doğrusu
Görüp gözüm kan ağlıyor gel hele.

Yaramaz çocuklar yaralar açtı
Huzur bozulunca bülbüller uçtu
Buna sebep olan kenara kaçtı
Hatasını göremiyor gel hele

Beşiktaş'ta heyecanla oluşan
Kısa günde üyeleri doluşan
Sevinci kederi orda bölüşen
Geçmişini unutmuşlar gel hele

Emeğe saygınlık vermezsen eğer
At sanıp eşeğe vurursan eğer
Bakarsın çiftesi sana da değer
Eşekten at olmaz şunu bil hele

Nice karakterler öğretti bana
Emeklerim gitmedi ki yabana
Servet'i de düşman ettiler sana
Şimdi telaştalar görün bir hele

05.07.2009-Sancaktepe

Şevket Coşkun

Türban

Tutturmuşsun bir türban
İşçiyi ettin kurban
Nerden doldu kasalar
Üstünde yoktu yorgan

Şevket Coşkun

Türkiye Seninle Gurur Duyuyor

Evlatları vardır her biri acar
Büyük şirketlerle iş yeri açar
Altında uçağı göklerde uçar
Türkiye seninle gurur duyuyor.

Birisi kuyumcu, biri gemici
Eskiye bakmazlar hepsi yenici
Hiç birinde yoktur toplum bilinci
Türkiye seninle gurur duyuyor

Ehliyet yok vurur yaya öldürür
Ceza almaz ama ocak söndürür
Cahil halkı Allah ile kandırır
Türkiye seninle gurur duyuyor.

Ata bindi yere vurdu onu at
Arazi, arsalar villalar kat kat
Orayı burayı özelleştir sat
Türkiye seninle gurur duyuyor

Ankara'da kömür Tunceli dolap
Sadaka düzeltmez haller çok harap
İşçinin başına örüyor çorap
Türkiye seninle gurur duyuyor

Coşkun kalemiyle alkış tutuyor
Bir bakraç mayayı göle katıyor
Yalancının mumu söndü bitiyor
Türkiye seninle gurur duyuyor.

04.03.2009-Sancaktepe-İstanbul

Şevket Coşkun

Utanması Gerekenler Utanmadılar

Boynunda ki boya sandığının ağırlığı
Minik bedenini eğmiş
Parmaklarının uçları simsiyah
Boya bulaşığı.

Baş parmağının ucu
Yırtık papucundan fılamış
Kaşları kara kara
Gözleri kocaman
Yere bakıyor.

Babasını işten çıkarmışlar
Altı ay olmuş
Yeni bir iş de bulamamış
Ev sahibi tehdit etmiş
Bu ay da kira ödenmese
Atacağım diye.

İşte bu çocuk
Sokağa atmış kendini
Okuldan eve döndüğün de
Fırlatmış çantasını
Almış boya sandığını
Çıkmış sokağa.

Gerçek okulundan çıkıp
Hayat okuluna başlamış
Kavgaya atılmış
Ekmek kavgasına.

Yanından geçerken
"Boyayalım amca" dedi
Gözleri
Dudaklarının diyeceklerini dedi

On yaşında çocuğun sandığına
Ayağımı uzatırken utandım
Utandım insan olduğumdan
Utanması gerekenler
Utanmadılar
Utanmadılar bu yavruyu sokağa düşürmekten
Utanmadılar.

Şevket Coşkun

Üç Tosun

Üç tosunu salmış ağa çayıra
Mevlam şerlerinden bizi kayıra
Ağzını açmışlar dağa bayıra
Bu tosunlar nasıl doyar bilmem ki?

Biri ayağıyla çimi bozuyor
Biri komşu tarlasında geziyor
Biri moku ile destan yazıyor
Bu destanı kimler okur bilmem ki?

Biri su yürütür saman altından
Cümle alem zarar görür haltından
Semer konmuş üzerine altından
Hoşaftan ne anlar eşek bilmem ki?

Birinin soyu da sopu da tosun
Dışardan bakınca masum mu masum
Olmuş eşek ile at ile hısım
Düğünleri ne zamandır bilmem ki?

Coşkun bu çayırdan kenara çekil
Yoksa ziyan olur baştaki akıl
Sen bu çayırılıkta bulaman çakıl
Neden taş bekledin bunu bilmem ki

Şevket Coşkun-27.12.2007-Göztepe

Şevket Coşkun

Ülkem İçin Seve Seve

Ülkede siz ev sahibi,biz kiracı oluyorsak
Kiramızı ay sonunda, ödüyöruz seve seve
Çoluk çocuk hep beraber,burnumuzdan soluyorsak
Vatan için de ölürüz, can veririz seve, seve

İşçimizi selpak gibi, sokaklara atıyorsak
Memurlara umut verip göle maya katıyorsak
Gündüzleri işsiz gezip, gece de aç yatıyorsak
Fitrenize el açmışız alacağız seve, seve

Emekli maaşı almaya uzun kuyruk oluyorsak
Bu halkı tavuk belleyip tüylerini yoluyorsak
Beşyüzbinlik alanlara beş yüz kişi doluyorsak
Daha çok bekleyeceğiz kuyruklarda seve, seve

Paramızı pul yaparak dolarlara tapıyorsak
İ.M.F. ye takla atıp avcumuzu yalıyorsak
Bankaları hortumlayıp parasını çalıyorsak
Bu can size feda olsun, ülkem için seve, seve

Deve kuşu taklit edip başı kuma sokuyorsak
Türkçe `yi Arapça yapıp sola doğru okuyorsak
Soğan sarımsağı yiyip solunumda kokuyorsak
Son nefesler feda olsun yurdum için seve, seve

Şevket vatan sevgisiyle şiirini yazıyorsa
Kestaneyi kebab yapıp ortasından çiziyorsa
Karanlıkta göz kırparak düşmanına kızıyorsa
Bu şiirde benden olsun, ülkem için seve seve.

Şevket Coşkun
27/11/2001- Sarıgazi- İSTANBUL

Şevket Coşkun

Yarısı

Fırından ekmek çalmış
Fukaranın birisi
Vücudunu satıyor
Kör imamın karısı
Isırdığın yarımda
Kurt çıkmadıysa eğer
Nasıl emin olursun
Kurtsuz diye yarısı.

12.11.2002 -Sarıgazi

Şevket Coşkun

Ye Te Le!

Yiyenler çok az idi
biraz da sen YTL
Üç beş siyah saç kaldı
Beyazlaştı YTL

Ben seni biliyorum
Yeni gibi görünme
Eskiden sen ne isen
Yine osun YTL

Milyonken elli, yüzün
Bulunmaz dı YTL
Kıymetin arttı ise:
Dört nüfusa yet hele

Saçlarını boyamış
Yaşlanan genç olur mu?
Sıfırların atarsan
Değer artmaz YTL

Yeniliğin nerende
Şevket anlayamadı
Yine eskisi gibi
Yetmiyorsun YTL

Şevket Coşkun-09.01.2005-Sahilköy

Şevket Coşkun

Zamlara

Ucuzluğu dilden bırak
Alış zamlara zamlara
Artık haftada geliyor
Çalış zamlara zamlara

Okumakmış nene gerek
Ne aş verir nede ekmek
Al eline bir dümbelek
Kariş zamlara zamlara

Faize ver evini sat
Ye parasın sırtüstü yat
Al altına bir topal at
Yariş zamlara zamlara

Şil gözünden akan yaşı
Öyle bakma şaşı şaşı
Ele almadan maaşı
Kiriş zamlara zamlara

Şevket diyor zamlı yazım
Daha çıkmıyor avazım
Ucuzluk neyine lazım
Alış zamlara zamlara

Şevket Coşkun

01/08/2001 Sarıgazi-İSTANBUL

Şevket Coşkun

Zıtlık

Gökte yağmur
Yerde toprak
Ne kadar zıt yerdeler
Onlar bile zaman zaman
Bir araya gelirler

12.11.2002-Sarıgazi

Şevket Coşkun